

Publicerad 2012-04-07 10:03 av Nina.K

Et dikt.....

Stjernene og sporene

Noen ganger treffer jeg mennesker

Mennesker som setter spor

Spor i ørkenen

Under solen

Vinden pakker sporene inn

i forsiktige sanddyner

Jeg ser ikke sporene lenger

Men de er fortsatt i mitt hjerte

Usynlige for deg

Men jeg kan se de

Det finnes ikke vann i ørkenen

Så jeg får ikke slukket tørsten

Jeg bare går

Et skritt av gangen

Uten å vite i hvilken retning jeg går

Til slutt kommer jeg frem

Enda mere tørst enn da jeg startet

Vet ikke hva jeg kom frem til

En leir av noe slag

Ly for natten

Stjernehimmel

Klar og skarp

Den river meg i hjertet

Med alle sine stjerner

Den ser på meg med

sine mange øyne

Jeg legger meg ned
og drar teppet over kroppen
Tar bort sanden i fra ansiktet

Jeg skal sove en stund
Slukker tørsten og oljelampen
Sier god natt
Om noen timer skal jeg møte solen
Atter en gang

Øynene lukkes og sanddynene dekker sporene etter deg
De finnes fortsatt i mitt hjerte
Men i ørkenen er de borte
For alltid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nina.K med Poeter.se id #22653 innehar upphovsrätten